

Folketingets Socialudvalg

Dato: 17. marts 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. februar 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 24 (SOU L 114) stillet af Özlem Cekic (SF).

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2008-7560

Spørgsmål nr. 24:

"Ministeren bedes oplyse, hvor omfattende et pålæg om, at en ung skal være hjemme, helt konkret kan være; hvor mange timer og dage i løbet af en uge kan det omfatte, og hvor lang en periode skal det kunne gælde, og hvad skal der til, for at en ung kan få et pålæg om at være hjemme på bestemte tidspunkter?"

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at barnet eller den unge som led i en afgørelse om ungepålæg kan pålægges at være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt.

Formålet med et sådant pålæg er grundlæggende at sikre, at den negative adfærd hos barnet eller den unge ikke får lov til at udvikle sig, men stoppes så tidligt som muligt. Det gøres blandt andet ved at støtte forældre, som har vanskeligt ved at styre deres børns gøren og laden, herunder holde dem hjemme på tidspunkter, hvor børn og unge ikke bør hænge ud på gaden, og hvor der konkret har været problemer med pågældende barn eller unges adfærd.

Det er allerede muligt efter de nugældende regler om forældreplæg at pålægge forældre at sørge for, at deres barn er hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt. Når det vurderes at være nødvendigt at indføre mulighed for at træffe afgørelse om samme pålæg direkte over for den unge, skyldes det netop, at forældrene i nogle tilfælde ikke er i stand til at styre den unge og har brug for hjælp til dette.

At en ung pålægges at "være hjemme" på et nærmere fastsat tidspunkt, skal ikke nødvendigvis forstås således, at den unge per definition skal opholde sig på den fysiske afgrænsede enhed, som familiens bopæl udgør, i det tidsrum, der er fastsat i afgørelsen. Hvis familien fx skal på familieuflugt eller besøg hos venner eller familie, vil det være naturligt, at den unge deltager i

disse aktiviteter. Det afgørende er, at den unge ikke opholder sig i miljøer, der ansporer den unge til negativ adfærd.

Pålægget gives efter en konkret vurdering, hvorfor det ikke er muligt at opstille præcise objektive kriterier for, hvornår et sådant pålæg vil være aktuelt. Men som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kan det fx være relevant, hvis barnet eller den unge flere gange har begået småkriminalitet eller udvist negativ adfærd i bestemte tidsrum, fx fredag eller lørdag aften.

Det fremgår af bestemmelsen, at afgørelse om ungepålæg kan træffes for en afgrænset periode af højst 12 måneders varighed. Der er ikke i bestemmelsen foretaget en præcis afgrænsning af, hvor mange timer om ugen pålægget må omfatte.

Pålæggets indhold og varighed afhænger af en konkret vurdering, og det er i den forbindelse væsentligt, at ungepålæggets indhold, omfang og varighed skal stå i rimeligt forhold til formålet med pålægget og de problemer, der søges løst, ligesom de konkrete handlepligter, barnet eller den unge pålægges, skal være egnede til at bidrage til en løsning af den unges problemer og realistiske at efterleve.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der vil blive udarbejdet en vejledning til reglerne om ungepålæg, hvor de enkelte bestemmelers indhold beskrives nærmere.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen